

BEZETEN VAN HET BAL

In hun mooiste galajurk, rokkostuum of zelfs kilt komen dansers deze zaterdag aan bij De Duif, waar jaarlijks het Amsterdamsch Galabal losbarst. Wat brengt ze daarnaartoe? 'Je danst met iemand die ouder is, iemand die je knap vindt of iemand die stinkt. Dat is toch te gek?'

TEKST EN FOTO'S MARJOLEIN VAN DAMME

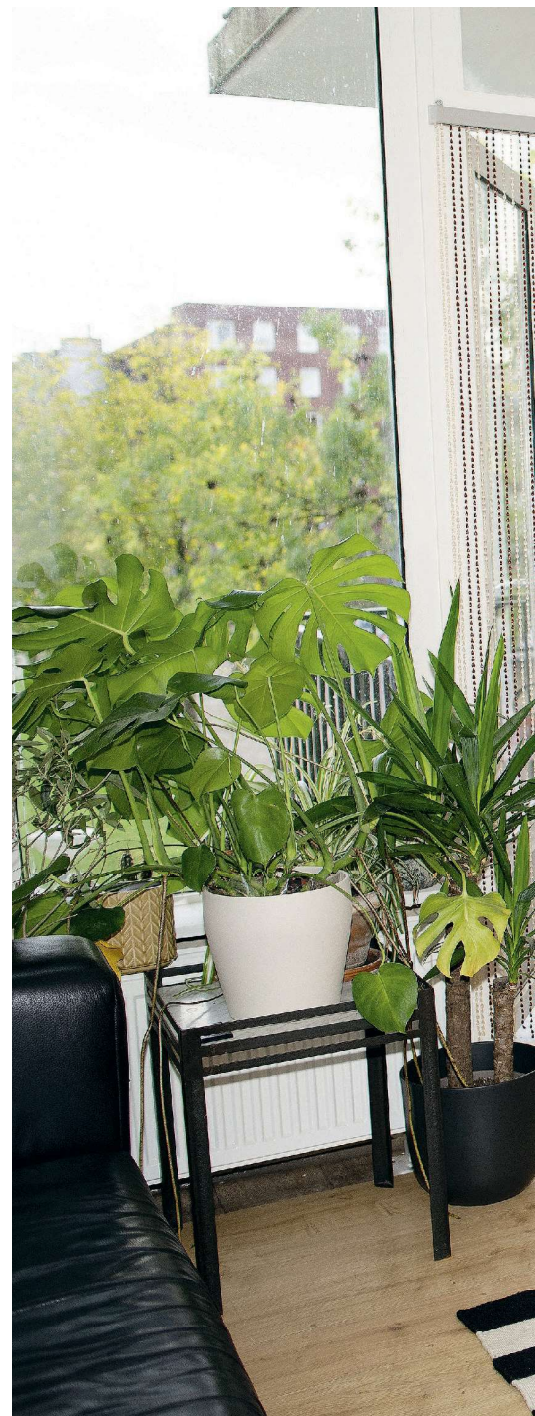
Met de koets

Initiatiefnemer Marco van der Noordaa (55) bezocht een aantal jaar geleden een bal in Wenen en was buitengewoon onder de indruk. In 2019 organiseerde hij de eerste editie van het Amsterdamsch Galabal, dat nu jaarlijks plaatsvindt in De Duif. "Bezoekers kunnen vanaf de Hollandse Manege met een koets naar het bal worden gebracht. Het bal start om 20.00 uur met een openingsdans, waarbij de vrouwelijke debutanten in Amsterdamsch rood dansen. Tijdens de avond spelen een strijkkwartet en een bigband en kunnen bezoekers een workshop Weense wals volgen. Om 23.30 uur dansen we met alle gasten de quadrille; een magisch moment. Het is een uit de hand gelopen hobby, maar het blijft zo leuk om te zien hoeveel plezier mensen tijdens zo'n bal beleven."

Irene Ruigrok van der Werve (31) is basisschoolleerkracht en woont in Amstelveen, **Meyer Nagengast (25)** is interieurbouwer en meubelmaker en woont in Osdorp. Ze debuteerden vorig jaar op het Amsterdamsch Galabal.

Irene: "Mijn relatie was net verbroken, ik had geen werk en woonde weer bij m'n moeder toen iemand vroeg: kom je naar het Amsterdamse bal? Ik had nog nooit gedanst, maar dacht: gezien de situatie heb ik er nu alle tijd voor om dat te leren. Ik zocht een danspartner en kende Meyer al van de broedplaats waar we beiden een werkplaats hadden. We waren al een beetje aan het daten, maar ik vond hem tot dan toe alleen een lekkere snack. Toch dacht ik: hij is vast gek genoeg om met mij te gaan leren dansen en samen naar een prinsessenbal te gaan."

Meyer: "Toen ze me vroeg, zei ik: ik kan niet dansen en het klinkt als iets dat erg

buiten m'n comfortzone ligt, dus laten we het maar doen. We zouden als debuterend koppel meedoen aan de openingsdans en kregen samen met de andere debuterende koppels vier danslessen voorafgaand aan het bal. Ze zeiden dat we de openingsdans in die vier lessen konden leren. Ik kwam er aan op m'n cowboylaarzen, maar tijdens de eerste les bleek 94 procent van de koppels dansfanaat te zijn en werd ik toch wel een beetje zenuwachtig."

Irene: "We hebben daarna dus veel met elkaar moeten oefenen. Alleen: waar doe je

**‘We hebben uren
geoefend in de stal
van zijn vader,
heel romantisch’**

dat? Uiteindelijk vonden we ruimte in de stal van Meyers vader, waar we uren hebben gedanst. Er hing ook een lichtjessnoer, dus dat was heel romantisch.”

Meyer: “Als klein jochie wilde ik al zo’n pinguïnjasje aan. Dat ik nu in rokkostuum naar het bal mocht, was dus stiekem een langgekoesterde droom.”

Irene: “Ik maakte mijn galajurk samen met mijn beste vriendin, die kleermaker is. Omdat ik geen werk had, had ik daar alle tijd voor.”

Meyer: “Toen ik haar op het bal voor

het eerst in die jurk zag, was ik wel even onder de indruk. Ik vond haar al knap, maar dit!”

Irene: “De openingsdans ging heel goed, er viel daarna een enorme spanning van ons af. Ik vertelde hem na het bal dat ik gevoelens voor hem had en sindsdien zijn we samen.”

Meyer: “Dit jaar gaan we weer naar het bal. Gelukkig doen we niet mee aan de openingsdans, maar we gaan zeker dansen. Het is leuk om te zien dat er ook grappige matches rondlopen op het bal, leeftijd

en ervaring spelen geen rol. Maar er wordt één ding gedeeld: de passie voor het dansen.”

Irene: “Op het bal is er écht contact. Als je een *modern-day* prinses wil zijn, dan moet je daarheen gaan. Je stapt even uit de realiteit, iedereen ziet er zo mooi uit, iedereen heeft z’n best gedaan.”

Meyer: “Het is een sprookje: de hele avond bubbels drinken, dansen in zo’n kerk op een bal met livemuziek en met een bloedmooie vrouw aan mijn arm. Hoe vaak maak je dat nou mee?” >>

‘Toen ik voorstelde om naar dit bal te gaan, zei ze: je kan niet eens dansen’

Baas Lumelij (67) is gepensioneerd projectmanager in de gezondheidszorg, **Saskia Lumelij (66)** is coupeusepatroonmaker. Ze wonen in Amstelveen en nemen voor de tweede keer deel aan het Amsterdamse bal.

Baas: “Natuurlijk krijg ik veel reacties op mijn kilt als ik naar het Galabal ga. Volgens de dresscode van het bal draagt een man een rokkostuum óf een traditioneel tenue. Mijn moeder was een Fraser, dat is een Schotse familiestam. De tartan die ik draag is de Frasertartan in rood, speciaal voor feestelijke en officiële gelegenheden.”

Saskia: “Omdat ik een aangetrouwde Fraser ben, mag ik de tartan zelf niet

dragen, maar draag ik alleen de ‘sash’, een soort sjaal en sjerp, die ik bovendien niet over mijn hart mag dragen. De kleur van mijn jurk moet naast de kilt van Baas officieel wit zijn, maar dat mag op het galabal niet. Daarom is het een onopvallende kleur: donkerblauw. Het is mijn trouwjurk die ik zelf vermaakte. De jurk hing al 38 jaar niks te doen in de kast, ik heb ’m in de wasmachine gekleurd en daarna vermaakt tot deze jurk. In ons geval is Baas het stralende middelpunt, bij andere koppels is het op een galabal andersom.”

Baas: “Er zijn ook nadelen aan mijn kilt: het jasje, het vest en de kilt zijn van wol gemaakt. Perfect om in een onverwarmd kasteel te dragen, maar niet op een bal.”

Saskia: “Vorig jaar wilde hij alleen maar naar buiten. Mensen vragen altijd of hij een onderbroek aan heeft. Daar komt natuurlijk geen antwoord op, maar je kan je er iets bij voorstellen met die hitte.”

Baas: “Ondanks dat ongemak is het voor mij als Fraser heel erg leuk om mijn kilt naar het bal te kunnen dragen. Het is een familietrots die ik mag voortzetten. Ik stelde aan Saskia voor om naar het Amsterdamsch Galabal te gaan. Ze zei: allemaal leuk en aardig, maar je kan niet eens dansen.”

Saskia: “Hij gaf me danslessen voor mijn verjaardag. Hiervoor zaten we samen op handboogschieten en we hebben ook een tijd samen getennist. Ik denk dat het belangrijk is dat je als koppel samen iets onderneemt. Je kan in zware tijden in relatietherapie gaan, maar samen dansen levert verbinding én plezier op.”

Baas: “Wat ik leuk vind aan het bal, is dat je met weinig inspanning en met een stukje basiskennis de dansavond ontspannen doorkomt.”

Saskia: “Vorig jaar kwamen we in stijl aan, in een oldtimer. We moesten de auto in een garage parkeren en ’m daar uiterlijk om middernacht ophalen. Bijna zoals in het verhaal van Assepoester.”

Baas: “Dit jaar komen we met de taxi, dan kunnen we weg wanneer we willen. We denken erover om een bal in Wenen te gaan bezoeken.”

Saskia: “Je hoeft niet superieur in dansen te zijn om naar een bal te gaan. Je kan doen wat je wil op jouw niveau. Het is geen wedstrijd hè, het is genieten.”

‘De ene danspartner is leuker dan de andere, maar de regel is dat je geen nee zegt’

Sabina Masinovic (28) is datasteward wetenschap in een ziekenhuis en woont op de Oostelijke Eilanden. Ze bezoekt sinds tweeënhalf jaar galabals en doet voor de tweede keer mee aan het bal in Amsterdam.

“De kleur van de jurk heb ik heel bewust gekozen: ik vind dat die bij mijn persoonlijkheid past, in het dagelijks leven draag ik voornamelijk zwart. Bovendien voel ik me in deze jurk vrouwelijker, wat ik tijdens het bal belangrijk vind. Je voelt je toch mooier en zelfverzekerder in de juiste jurk. Ik ga als single naar het bal, maar niet om daar mijn toekomstige partner te ontmoeten. Natuurlijk was dat vroeger de hele opzet van een bal, maar mij gaat het echt om de vreugde die ik voel tijdens het dansen.

Twee jaar geleden debuteerde ik tijdens het Wiener Ball in Noordwijk, dat was heel spannend om te doen. Ik las toevallig in een oproep in de krant dat je op dat bal tot je 26ste kan debuten, het was het laatste jaar dat ik dat nog kon doen. Ik had nooit eerder gedanst, maar het was direct al heel erg leuk. We kregen maandenlang dansles om de Weense wals te leren met een groep debutanten. Volgens de traditie moest ik tijdens het debutantenbal een witte jurk dragen, wat praktisch neerkomt op een trouwjurk. Ik koos er heel bewust voor om deze te huren, omdat ik anders – met een witte jurk in m’n kast – te vaak de vraag zou krijgen wanneer ‘de ware’ nou eens zou komen.

Door het Wiener Ball heb ik nu een vriendengroep waarmee ik galabals in Nederland bezoekt. Dat zijn er helaas niet veel, dus we zijn heel blij met het Amsterdamsch Galabal. Afgelopen jaar kwam ik er voor het eerst. Het leuke aan een bal is dat je, terwijl je gezellig aan het kletsen bent, ten dans gevraagd kunt worden en dat je tijdens de dans kunt wisselen van danspartner. Zo leer je ook weer nieuwe dansen. Ik heb weleens een awkward moment gehad waarbij ik struikelde, maar de mensen om me heen waren lief genoeg om me van de grond te helpen. De ene danspartner is leuker

in elk geval een gezamenlijke passie voor dansen. Ik dans met zowel mannen als vrouwen, waardoor mijn rol de ene keer leidend en de andere keer volgend is.

Mijn favoriete dans is de Weense wals, omdat dat de eerste dans is die ik ooit leerde. Het is een draaierige dans, die houdt je maximaal tien minuten vol, daarna ben je heel duizelig.

De voorbereidingen voor het Amsterdamse bal beginnen al heel vroeg. Eerst moet ik beslissen welke jurk ik draag, en op de dag zelf begin ik ’s ochtends vroeg met mijn balroutine. Ik neem een gezichtsmasker, lak mijn nagels, stoom mijn jurk en als ik met vriendinnen ben, drinken we tussendoor een mimosa. Het is heerlijk om vóór en tijdens het galabal een hele dag aan de dagelijkse realiteit te kunnen ontsnappen.” >>

Zara Yigit (21) is student geneeskunde en voorzitter van studentendansvereniging Amsterdance, en woont in Nieuw-Sloten. Dit jaar debuteert ze bij het Amsterdamsch Galabal.

“Mijn hele jeugd deed ik aan Koerdisch volksdansen in traditionele kleding, samen met een groep meiden. Mijn beide overgrootvaders kwamen naar Nederland als gastarbeider, dus vanuit de Koerdische cultuur ben ik gewend om veel te dansen. Stijldansen is wel heel wat anders dan Koerdisch volksdansen, maar ik vond het er altijd heel magisch en elegant uitzien. Ik had nog nooit aan stijldansen gedaan, maar ging overstag toen ik zag dat er een studentendansvereniging was.

Het sociale aspect van dansen, het samenkomen en er plezier in hebben ken ik door mijn Koerdische achtergrond. Dansen met een danspartner vond ik in het begin heel spannend, maar het bleek erg mee te vallen. Mijn danspartner is inmiddels een van m'n beste vrienden, en voor het Amsterdamsch Galabal oefen ik met een andere goede vriend, omdat we dit jaar samen zullen debuten. Ik ben nog nooit op het Amsterdamse bal geweest, maar door de verhalen die ik hoor lijkt het me geweldig om mee te maken.

Voor mijn debuut moet ik een jurk in Amsterdams rood dragen. Het leek me moeilijk om de juiste jurk te vinden, omdat ik normaal gesproken nooit jurken draag. Mijn moeder nam me mee naar de Bijenkorf. Bij binnenkomst was dit de eerste rode jurk die ik zag hangen. Dat hij me perfect zou passen had ik nooit gedacht, maar ik ben er erg blij mee. Ik draag de jurk, en niet andersom.

Ik ben heel slecht in make-up opdoen, maar voor het galabal heb ik het geprobeerd. Er zit heel veel liefde in en weinig geduld. Sinds mijn zesde speel ik piano. Dat ik nu kan dansen op een wals van Johann Strauss vind ik geweldig; hij is een componist waar ik graag naar luister. Ook al zijn straks alle ogen op mij gericht tijdens de openingsdans, het voelt meer als iets heel leuk wat ik met een goede vriend ga doen dan dat ik een prestatie moet leveren.”

‘Dat ik nu kan dansen op een wals van Johann Strauss vind ik geweldig’

Steven Mauw (40) is mbo-opleidingsmanager, **Marieke van der Beek (44)** is eigenaar van café Bosco. Ze wonen in West, begonnen twee jaar geleden met stijldansen en gaan dit jaar voor de tweede keer naar het Galabal.

Steven: "Iedere maandagavond gaan we steevast stijldansen, we missen nooit een les. Niet het los van elkaar ontwikkelen, maar juist samen leren is het leukste wat er is. Dit is echt iets van ons samen."

Marieke: "Het Amsterdamsch Galabal is de kroon op alle maandagen samen dansen. Het is geweldig om op een plek te zijn waar je kán stijldansen, want daar heb je ruimte voor nodig. Dat kan niet thuis en ook niet in Paradiso."

Steven: "Op het bal kun je mensen ten dans vragen, dat schrijf je dan op in je balboekje. Op zo'n avond dansen met anderen is heel erg leuk, want zo leer je weer wat nieuws. Dat je af en toe op iemands tenen staat, is helemaal niet erg; iedereen komt om te dansen en plezier te hebben."

Marieke: "Je hoeft dus niet goed te kunnen dansen. Natuurlijk moet je wel een beetje de mores kennen, maar de basis is al genoeg. Het wisselen van partner vind ik dus zo tof. Je danst met iemand die ouder is, iemand die je knap vindt of iemand die stinkt. Dat is toch te gek? Doordat iedereen tegenwoordig alleen maar met die telefoon bezig is, kunnen mensen geen contact meer maken. Op deze avond is er geen telefoon, daar heb je geen tijd voor en geen zin in. Dat is zo'n bevrijding."

Steven: "Vorig jaar dansten we de Weense wals. Het ging voor ons heel snel en iedereen draaide als een gek om ons heen. Daar moesten we even van bijkomen, maar leuk was het wel."

Marieke: "Het is ook leuk om mensen te scannen, zoals een ouder stel dat bij elke wals met grof geweld over de dansvloer raast omdat ze het zo leuk vinden."

Steven: "Het is allesbehalve elitair."

Marieke: "Vorig jaar gingen we voor het eerst naar het bal. Ik dacht nog: wat gaat

'Afen toe sta je op iemands tenen, dat is helemaal niet erg'

dit worden, iedereen zo strak in pak. Maar het bal is het tegenovergestelde van ouderwets. Er komt van alles: singles, gay stellen, jong, oud, gehandicapt. En er zijn zelfs vegetarische bitterballen. Stel je voor: dat alles in De Duif, wat natuurlijk een magische plek is aan de grachten."

Steven: "Voor ons is het bal niet anders dan ADE of een technofeest. Je trekt wat aan en je fietst er een kwartier van tevoren naartoe. Natuurlijk is er een dresscode, daar houd je je aan. Ik leen dit pak van een goede vriend."

Marieke: "Ik was m'n haar, scheer m'n oksels, trek een jurk uit de kast en ben klaar om te gaan. Ik doe geen make-up op, dat heb ik normaal ook niet, waarom zou ik dat nu dan doen? Het gaat ons om het dansen, de mensen, de gezelligheid. En dat komt op zo'n avond bij het Amsterdamsch Galabal allemaal samen." <<

